

Vass Tibor

< Bibinke és > játéka a haljboltban

Készecske *A Nagy Bibinből*

Egyes halottak haj- és hangszála lelkünkön szárad.
 Másoké betűtesteinken, ki nem tolja le,
 a tipográfia mestere lehetünk számítógéppel.
 Ezt is könyvcímből, kölcsönkönyv-gerincről lesem. A leesem

nem jönne jól ide, meg a litográfia mestere, a leugrom
 jönne jól egy létráról, egy ide-professzor, meg a kriptográfia,
 előbbi ugrócsonttörésre hitelt érdemlő magyarázatként,
 utóbbi morzejeleim nyomakodójaként,
 amivel titokban nyomakodójaként kellene elbírnom. Hibáktól

vagyon elbanálva minden részegész.
 Egyes halakban ikraélet sincs. Egyesekben haltej elapadt.
 Haltej, hajtej. Haltelj, hajtelj.
 További nyelvtörők kedvezményekért a haljboltban.
 Ki kéne banálnom a tojla szót: arany kösszépút lehetne.

A szép fasor végig a városon.
 Tojla, ki kellene kérdezem rólla (sic!) haj- és hangszálaim,
 kopárszik(!) nyelvtársaim a részbukon, nem azokat, akik velem

együtt valahányas számú alomnak
 majd ha fagy,
 csontig akkor bőnyalnak,
 hogy mit szólnak a tojla származásához. Jönnének kerülő válaszok,
 pedig a tojla semsége okán lennék kandikamarás
 a keletkezéstörténetekre,
 önmagom személyi szolgája, hoppon maradok.

Stoppom a fasoron. Szerencsen szinte folyton csak átkelek.
 A fürdőben sem voltam még, várját megjártam, járját megvártam,
 gyárlátogatáson kisdobosként talán,
 de emlékezem nézzék, csalog.

Lássunk hozzá újból, mert halak, ikra, tej, haj- és hangszál,
kondi, mert kínmarás,
mert folyton a lopón maradok. Mert úttörő is holnemholtam.
Mert egyes hajlakkban ikraélet sincs, haltej elapadt, ki nem szólja le.
Mert egyes hajlottak haj- és hangszála lelkünkön szárad.
Mert a frizura más,
a hoppon maradás keletkezéstörténetére
rá lehet kérdezni, meg a szolgáljéra is. Szolgálj-éra, nem

titkon érdekel ilyesféle kapcsolat.
Szolgálj, mondják parancsként kutyának régen,
ma már nem tapasztalom. Öregebb lehetek,
vagy kihalnak a szolgáljra tanító öregek.
Egyes kutyák ugyanazt csinálják, de nem a szolgálj név alatt.
Az egyik enyémnek például, ha azt mondom: pocak,
produkálja magát, kivillannak szőrtelen részegészek.
Temérdek munkám ugyan nem fekszik

benne, hogy a produkciót parancsra tegye, fifika vezet rá inkább.
Mi is az a fifika. A fizika bellírása lehet.
A bellírás szép szó, vagy csak belbírása szép
valahány relativitásnak. Elméletileg

sokáig nem hittem, hogy a jó mondat szatír,
hogy kirakós játékot űz. Hogy csak szétrántja ballonját,
hogy csak bokorból ugorva,
hogy csak natúr, hogy csak kivillan tüskés rész,
hogy csak borotvaélen táncol, aki él. Beretválnod-e külső

nemi szerv-adat, kérdezi egy hőstenor
az atyja szellemétől. Hátsó fertályóra eltelik,
erre akkor sem tud mondani mit,
hegyén-hátán később tán igen,
fölengedi elvéve a dzsungelt. Kipling. Mondom,

könyvgerincről leesek, a mindent, az istenit. (Korr. : Istenit.)
Képláng. Kuplungról nem szólok, az gyémánttengely-kapcsoló,
a világörökség részegésze. Szükséges, hogy a test lírassék.
A bírassékről itt még nem szólhatok. Szerencs-éra,

milyen görbület jöhet szóba,
szikbe még: talán egy Tibicsokigyár. Halj, teljidő.
Telj, halidő. De ez így már túl professzionális.